

МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ТА ПРИВАТНЕ ПРАВО

Кучер Л.О.

студентка,

Науковий керівник: Кочук Ю.І.

Полтавський юридичний коледж

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

РОЛЬ ПАРЛАМЕНТУ ПРИ ПОРІВНЯННІ ДЕМОКРАТИЧНИХ ДЕРЖАВ ФРАНЦІЇ, МОНАККО ТА УКРАЇНИ

Однією з основних проблем розвитку сучасних держав є правильна побудова державного механізму, що забезпечує ухвалення рішень на державному рівні за допомогою участі населення, створення демократичної держави, де особистості гарантується вільний розвиток. При цьому у більшості країн парламент відіграє велику роль. Основною функцією парламенту виступає законодавча функція. Від її ефективного використання залежить правильність та доцільність прийняття нормативно-правових актів, які організують захищеність прав і свобод людини, та саму роботу у сфері державного управління.

Сучасний парламент має великий вплив та зв'язки з іншими гілками влади, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування. У різних країнах обсяг повноважень та функцій парламенту залежить від форми правління, державного устрою та політичного режиму.

Важливою складовою внутрішньої структуризації парламенту є його поділ на парламентську більшість та меншість, відповідно на парламентську владу та опозицію. Наявність парламентської опозиції є критерієм зрілості демократичного устрою країни [4, с. 376].

Для детального розуміння парламенту, ми взяли країни, які різняться за формою правління, державним устроєм, організацією парламенту, повноваженнями та функціями.

Перша країна, Франція, на яку ми звертаємо свою увагу – унітарна, демократична, президентсько-парламентська республіка.

У Франції парламент двопалатний. Відповідно до Конституції парламент складається з Національних Зборів (нижня палата) та Сенату (верхня палата). Депутати Національного зборів, число членів якого не може перевищувати 577, обираються прямими виборами. Сенат, число членів якого не може перевищувати 348, обирається шляхом непрямих виборів [1]. Національні збори мають виключне право стосовно прийняття законодавчих актів і не можуть нікому його передавати.

Парламент призначається на 5 років. Особливим є те, що парламент може змінювати чинну Конституцію, при цьому законодавчу ініціативу має прем'єр-міністр і парламентарі.

Статтею 26 зазначено, що ніхто зі членів Парламенту не може бути підданий переслідуванню, слідству, арешту, затриманню або суду за висловлені ним думки, або за голосування при виконанні обов'язків. Ніхто зі членів Парламенту не може під час сесій піддаватися переслідуванню або арешту у кримінальній справі або у справі, що підлягає виправному суду, без згоди Палати, членом якого він є, крім випадків затримання на місці злочину [1].

Однією з найважливіших функцій парламенту є те, що він має право винести рішення, стосовно міністрів та інших посадових осіб, щодо притягнення їх до відповідальності.

Досліджуючи, функції парламенту Князівства Монако, слід зауважити, що це конституційна монархія. У даній країні парламент, як законодавча гілка влади представлена однією палатою – Національною Радою. Національна Рада складається з 18 членів, які обираються прямими виборами на 5 років. Відповідно до статті 66 Конституції Князівства Монако: «Закон виражає погоджену волю Князя і Національної ради. Законодавча ініціатива належить Князеві. Обговорення і голосування законів здійснюється Національною радою. Санкціонування законів здійснюється Князем, який промульгуванням надає їм обов'язкову силу» [2].

Також одним з основних завдань, які покладаються на парламент є прийняття бюджету. Засідання парламенту є відкритими.

У даній монархії парламент може розпустити князь, після чого він у тримісячний строк повинен призначити нові вибори до парламенту.

При розгляді України слід зауважити, що це демократична, унітарна, парламентсько-президентська республіка. Оскільки, Україна знаходиться на шляху формування демократичної держави, то правильний розподіл повноважень між гілками влади дасть змогу для реалізації інтересів населення при вирішенні вагомих проблем. У даній країні парламент представлений Верховною Радою та є однопалатним. Порівняно з вищезазначеними державами парламент в Україні має значно ширші повноваження. До складу законодавчої гілки влади входять 450 народних депутатів, які обираються на основі прямого виборчого права [3]. Основною функцією Верховної Ради є прийняття та змін законів. Також не менш важливими є функції парламентського контролю та бюджетно-фінансова. Однією із особливостей Верховної Ради є те, що вона бере участь при формуванні органів виконавчої влади і судової гілки.

Стосовно зовнішніх функцій, при порівнянні цих держав можна виділити те, що парламент в більшості випадків участі при вирішенні проблем зовнішньої політики участі не бере, окрім України, де Верховна рада може представляти Український народ на міжнародній арені, але оголошення війни покладається на президента.

Спільною рисою стосовно повноважень парламенту трьох охарактеризованих держав є, те що парламент формує державний бюджет.

Отже, парламент є однією з гілок влади, що має зовсім різні повноваження у різних країнах, котрі залежать від державного устрою, форми правління та політичного режиму. Парламент може бути однопалатний та двопалатний, має різне найменування у Франції – Нижні Збори та Сенат, у Князівстві Монако – Національна Рада та в Україні – Верховна Рада. При зіставленні трьох демократичних країн ми бачимо, що у парламентсько-президентській республіці повноваження парламенту значно ширші ніж у президентській, і зовсім незначні у монархії.

При цьому, можна зазначити, що парламент має великий вплив на суспільне життя, формування органів влади, а також розробці та затвердженні державного бюджету. На сучасному етапі парламент має складний механізм, що дає йому змогу брати участь у формуванні інших органів влади та мати різноманітні зв'язки з іншими інститутами влади.

Список використаних джерел:

1. Конституційні акти Франції. повний текст конституції 1958 року із змінами, внесеними 23 липня 2008 року [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://worldconstitutions.ru/?p=138>
2. Конституція князівства монако від 17 грудня 1962 року [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://worldconstitutions.ru/?p=144>
3. Конституція України Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Черниловский З. М. Всеобщая история государства и права / З. М. Черниловский. – М. : Юристъ, 2001. – 576 с.

Максимчук А.С.

студент,

Науковий керівник: Бірюкова А.Г.

доктор юридичних наук, доцент,

Національний юридичний університет України імені Ярослава Мудрого

ЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ СПОРТУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Захист прав інтелектуальної власності у сфері спортивної діяльності набуває широких масштабів у зв'язку із тим, що проведення спортивних змагань є важливим джерелом доходів для різних сфер вітчизняної економіки, починаючи зі сфери зайнятості й інфраструктури і завершуючи сферою туристичної діяльності. Більше того, зазначена тенденція тяжіє до постійного зростання завдяки розгортанню глобалізаційних процесів, наприклад, трудової міграції спортсменів. Саме тому належна правова основа з можливістю ефективного захисту прав інтелектуальної власності є необхідною передумовою для забезпечення інвестиційної привабливості сфери спорту зокрема і національної економіки в цілому.